

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3206/2021
19.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Вученовић, адвокат из ..., против тужене Установе „Герантолошки центар“ Београд-Земун, чији је пуномоћник Весна Милановић, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1452/2021 од 08.04.2021. године, у седници већа одржаној 19.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1452/2021 од 08.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 799/18 од 19.06.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је поништено решење тужене број ... од ...2013. године, којим је престао радни однос тужилци, као незаконито. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилцу врати на рад у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 213.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене да суд обавезе тужилцу да туженој накнади трошкове парничног поступка, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1452/2021 од 08.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 799/18 од 19.06.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) и утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Указивање тужене да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка пред другостепеним судом из члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП је без утицаја, јер у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или погрешне примене које од одредаба закона, при чему се ревизијом и не указује у чему се састоји битна повреда поступка пред другостепеним судом.

У правноснажно окончаном поступку утврђено је да је тужила била запослена код тужене и радила на месту ..., да је тужили достављено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду дана ...2013. године, и то због повреде радне обавезе и непоштавање радне дисциплине, јер је ...2013. године помоћник директора тужене у пратњи шефа обезбеђења и возача, у дневном боравку, у приземљу, осетио мирис дуванског дима који је долазио из правца кухиње, па је делу кухиње затекао тужилу, ... АА, ... ББ и ... ВВ како седе са шољама кафе и паклом цигарета на столу. ... је том приликом признао да је пушио, али у том тренутку нико од присутних није пушио, па ни тужила. У образложењу упозорења наведено је да је тужила упозната са забраном пушења и са законским последицама о безбедности хране, стандардом квалитета и заштите намирница, те да је поред свега тога омогућила ВВ да пуши и борави у кухињским просторијама без очигледног повода. Решењем тужене од ...2013. године тужили, запосленој на пословима ..., престао је радни однос због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине, и то због неизвршавања, несавесног и неблаговременог и немарног извршавања радних обавеза, због учињених радњи које ометају кориснике у остваривању њихових права и интереса у установи, и због повреде права и обавеза у вези са статусом запосленог у установи. Критичан догађај се десио ...2013. године, а не ...2013. године. Тужила није била задужена за спровођење забране пушења у просторијама тужене. У опису посла тужиле је било да води рачуна о исправности електричних уређаја, те како се ...2013. године десио квар она је позвала ВВ да поправи ринглу на штедњаку. Просторија у којој је затечен ВВ да пије кафу је просторија у склопу кухиње и одвојена је вратима од дела где се припрема и сервира храна.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су поништили као незаконито решење тужене којим је тужили отказан уговор о раду.

Врховни касациони суд је утврдио да се ревизијом тужене неосновано указује да је побијана одлука донета уз погрешну примену материјалног права.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/2005... 75/2014) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако несавесно или немарно извршава своје радне обавезе.

Сагласно цитираној законској одредби, послодавац може отказати уговор о раду запосленом ако запослени учини повреду радне обавезе, при чему је терет доказивања постојања чињеница које формирају отказни разлог на страни послодавца.

Несавесно и немарно извршавање радних обавеза је извршавање радних обавеза при чему запослени не поступа у складу са обавезама из описа свог радног места, не придржава се упутства за рад у својој радној јединици, не показује уобичајену пажњу која се очекује од просечног запосленог и не понаша се као добар домаћин, иако је морао бити свестан штетних последица таквог понашања.

Правилно су нижестепени судови применили материјално право када су оценили да је решење тужене о отказу уговора о раду незаконито. Наиме, имајући у виду да је тужила приликом обављања својих радних обавеза у свему поступала одговорно, савесно и благовремено, да тужена није доказала да је тужила пуштањем мајстора у кухињу прекршила посебне процедуре, нити је доказала да је тужилина обавеза била контрола спровођења забране пушења код тужене, због чега и по оцени овог суда, нису учињене повреде радне обавезе у виду немарног и несавесног обављања послова, па пропуст тужене у организацији посла, као и непостојање норматива и јасне процедуре не могу се ставити на терет тужили, посебно код чињенице да на рад тужиле од стране њеног непосредног руководиоца није било примедби.

Правна последица поништаја решења о отказу уговора о раду је и враћање на рад запосленог коју је тужила захтевала, па су правилно нижестепени судови применили материјално право и одлучили о овом захтеву тужиле и обавезали тужену да је врати на рад, сходно члану 191. став 1. Закона о раду.

Наводе ревизије којима се оспорава утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није ценио, јер се из ових разлога ревизија не може изјавити, сходно одредби члана 407. став 2. ЗПП.

Без утицаја су и наводи ревизије да су нижестепени судови погрешно применили материјално право, будући да су по оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови правилно применили материјално право, одредбе члана 179. став 1. тачка 3. Закона о раду и члана 191. став 1. истог закона.

Имајући у виду да тужена са ревизијом у поступку није успела, одбијен је њен захтев за накнаду трошкова састава поменутог ванредног правног лека.

На основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић